

Ohnišťanský zpravodaj

obec.ohnistany@seznam.cz

Obecní noviny

č. 11, červenec 2012

Dne 9. května 2012 byl Královéhradeckým krajským úřadem proveden audit hospodaření naší obce. Dle zákona o obcích je úřad povinen své roční hospodaření předložit k přezkoumání. Zpráva o výsledku auditu je součástí Závěrečného účtu hospodaření obce za rok 2011.

Závěrečný účet hospodaření schválilo zastupitelstvo obce na svém 12. veřejném zasedání dne 6. června 2012 bez výhrad. Pro Vaši představu o příjmech a výdajích naší obce jsem vybrala některé položky.

Příjmy:

Daňové příjmy od F.Ú. Nový Bydžov	2030.000,-Kč
Daň z nemovitosti	446.231,-Kč
Poplatek za svoz kom. odpadu	117.050,-Kč
Poplatek ze psů	4.150,-Kč
Neinv. Přijaté transfery ze st. Rozpočtu	93.820,-Kč
Příjem za vytěžené dřevo z obecního lesa	68.162,-Kč
Úroky z běžného účtu	15.990,-Kč

Výdaje:

Provozní dotace M.Š. Ohnišťany	332.000,-Kč
Příspěvky pro Z.Š. Smidary a N. Bydžov	135.230,-Kč
Sběr a svoz kom. Odpadu	274.950,-Kč
Oprava a údržba – hostinec	196.410,-Kč
Péče o veřejnou zeleň	117.531,-Kč
Oprava střechy na budově školky	82.524,-Kč
Oprava výsuvného žebříku	29.400,-Kč
Oprava střechy na budově školy	105.839,-Kč
Veřejné osvětlení v obci	80.500,-Kč

Celé zpracování Závěrečného účtu hospodaření obce Ohnišťany za rok 2011 je zveřejněno na stránkách obce (www.ohnistany.cz), nebo k nahlédnutí na obecním úřadě.
Košovancová Jana - účetní obce

Obecní úřad sděluje, že Veřejné zasedání obecního zastupitelstva se konalo:
12. zasedání – dne 6.června 2012

Upozornění.

Uzávěrka příštího zpravodaje bude 20.září 2012.

Společenská rubrika.

Obecní úřad v Ohnišťanech přeje svým občanům k jejich životním výročím všechno nejlepší!

V červenci oslaví pan Jaroslav Kunt své 92. narozeniny, paní Zdeňka Picková 81. narozeniny, v srpnu paní Alena Kuntová 88. narozeniny, pan František Mejdr 75. narozeniny a v září pan Jan Štrauf své 81. narozeniny.

Hodně zdraví Vám všem – milí oslavenci !

Pranostiky na červenec:

- Dne 2.7. Déšť na Navštívení Panny Marie potrvá do Zuzany. Navštívení Panny Marie čisté přináší ovoce jisté.
- Dne 10.7. Jaká povětrnost na Sedm bratří, taková po sedm týdnů patří.
- Dne 13.7. Svatá Markyta vede žence do žita. Zapláče-li Markyta, bude dešť ů dosyta. Na Markétu-li prší, ořechy se stromů srší.
- Dne 20.7. Na svatého Eliáše dopoledne léto, odpoledne podzim.
- Dne 21.7. Na proroka Daniele naliže též do mandele.
- Dne 22.7. V den Maří Magdaleny rádo poprchává, neboť svého Pána oplakává. Prší-li v den svaté Maří Magdaleny, obilí i v stodole se zazelení.
- Dne 25.7. Kolik mračen na Jakuba, tolik v zimě sněha. Je-li teplo na Jakuba, bude zima na vánoce. Pěkný den před svatým Jakubem slibuje dobré žně.
- Dne 26.7. Svatá Anna – chladna zrána.

Vzpomínka.

Dne 18. července uplyne 100 let od narození mého otce pana Josefa Bydžovského, č.p. 20. Dne 30. října to bude 75 let, kdy se oženil v ohnišťanském kostele s mojí maminkou, Marií rozenou Chalupovou. Oddával je pan farář Vrtička. Dne 27. srpna budeme vzpomínat na patnácté výročí od otcova úmrtí. Prosím Vás, kteří jste mé rodiče znali, vzpomeňte na ně!

Syn Zdeněk s rodinou.

Pošta – ještě jednou

Také se někdy s něčím rozeběhnete na poštu a teprve dodatečně si uvědomíte, že nemáte kam běžet? Že pošta už tu není? Mě se to stalo několikrát – nedalo mi to a začala jsem znovu pátrat, kde se vlastně stala chyba.

Zjistila jsem že projekt přeměny poštovní pobočkové sítě byl v rámci strategie rozvoje České pošty připravován už od roku 2007. Tehdy byl zahájen projekt její restrukturalizace. Cílem je její nové nastavení tak, aby odpovídal skutečným potřebám zákazníků dnešní doby. Stará síť poštovních služeb je stará už 150 let a dožila malých změn pouze v 50. a 60. letech minulého století.

Už v roce 2009 uzavřel Svaz měst a obcí ČR s Českou poštou „Dohodu o partnerství“. V této dohodě se oba partneři domluvili na spolupráci. Byl vypracován rozsáhlý projekt změny pobočkové sítě a ten bude tuto změnu uskutečňovat do roku 2017. Na základě této Dohody o partnerství vyhlásily smluvní strany Memorandum k projektu pobočkové sítě pošt, toto podepsaly a podle toho jednájí. Svaz měst a obcí ČR takto vlastně rozhodl i za naši obec. Vše bylo podepsáno a uzavřeno a nyní se toto realizuje. Je zbytečné obviňovat za takové rozhodnutí místní zastupitelstvo, protože rozhodoval někdo úplně jiný a na jiné úrovni. Nezduřazňuji to proto, že jsem členkou tohoto zastupitelstva, ale že jsem se snažila přijít tomu na kloub a našla si informace a zápisy z různých jednání. V zastupitelstvu jsem zažila pouze smutný a neslavný závěr této kauzy. Nezbyvá nám všem nic jiného, než se postupně zařizovat jinak, než jsme byli zvyklí a jen čas ukáže, co nám bude nejlépe vyhovovat.

Na závěr chci říci, že není všem dnům konec! Jak se – třeba bude vyvíjet situace, bude-li pošta – jako celek – privatizována? Nebude potom majitel pošty – akcionář - hledat své zákazníky právě tím, že bude opět pošty zřizovat? Život je plný zvrátů a tak i toho se můžeme jednou dočkat!

L.Š.

P.S.

Dne 29.března t.r. po jednání obecního zastupitelstva byl zaslán ombudsmance pošty JUDr. Zuzaně Kvášové dopis se žádostí o vyjádření k osudu naší pošty. Do uzávěrky tohoto zpravodaje, tj. 20.6., nedošla žádná odpověď!

Dne 30.března se se stejným dotazem obrátil starosta obce p.Pešta na vedoucí pošty v Novém Bydžově. Bylo mu sděleno, že nebyl nalezen kandidát, který by splňoval podmínky k výkonu této funkce.

L.Š.

Mateřská škola

V letošním šk.roce 2011/2012 se naše mateřská školička rozloučí s těmito budoucími školáky – Maruškou Sedláčkovou, Kájou Imlaufovou, Matějem Vraštělem a Pětou Sakáčem z Ohnišťan, Kubíkem Zummerem a Františkem Mondekem ze St. Smrkovic, Kristýnkou Pichovou ze Šaplavy a Jiříkem Vondruškou z Chomutic. Všem přejeme, aby se jim v základní škole líbilo a rádi vzpomínali na Mateřskou školu v Ohnišťanech. Rozloučení s budoucími školáky proběhne ve středu 27. 6. na téma : „Námořníci a piráti“.

Ve druhém pololetí šk.roku jsme si užili hodně zajímavého. Kromě „maškarního reje“ a „jarní velikonoční dílny“ za přítomnosti rodičů, to byly i pěkné výlety do Měníka, s návštěvou místního hřebčína a projíždkou na koníkovi, do Hořic, kde jsme se „Malátovou stezkou“ dostali k „Masarykově věži“. Plavecký výcvik jsme ukončili závody v plavání a naší odměnou bylo „mokrý vysvědčení“. Starší děti se zúčastnily „Olympiády dětí“ mateřských škol v Novém Bydžově. Akce „Ohnišťanský pedál“ 14. ročník, měla letos 108 účastníků a také slunečné počasí. Pěkné ceny, které jsme losovali, jistě všem výhercům udělaly radost. Již po páté jsme losovali hlavní výhru – od p. Luňáka z Hořic – dětské kolo pro věk 8 – 12. Rozšířili jsme losování jen pro předškolní děti, také o dětské kolečko pro věk 3 - 5, které jsme zakoupili z finančních příspěvků získaných od našich sponzorů. Děkujeme příznivcům cyklo-

turistiky za jejich účast a věříme, že nám zůstanou věrní i v dalších ročnících této akce.

Děti a zaměstnanci Mateřské školy v Ohnišťanech přejí všem krásné letní dny ! Tučková Ilona, ředitelka MŠ

Čeští hasiči jsou evropskou špičkou v TFA

Co se týká požárního sportu tak v posledních letech se mu dostalo velkého rozmachu jak na poli profesionálů, tak amatérů. Nejruznějších hasičských soutěží či disciplín spojených s požárním sportem se účastní značné množství především mladých lidí. Třeba soutěž TFA. Soutěž je pojata jako simulace zásahové činnosti a hasiči při ní soupeří v zásahovém kabátu, přílbě a s dýchacím přístrojem. Tento extrémní závod klade značné nároky na fyzickou kondici účastníků.

Soutěž v TFA se skládá ze čtyř disciplín. Každá disciplína se může závod od závodu trochu lišit, ale pouze ve vzdálenostech, které musí soutěžící překonat, a hmotnostech břemen. Zde je příklad jednotlivých disciplín z Mistrovství Evropy v německém Mönchengladbachu, který se konal 8. až 10. června 2012:

I. úsek (aktivní dýchací přístroj) – napojení dvou hadic B na hrdlo čerpadla u CAS a roztáhnutí 2 x 4 B hadic na vzdálenost 70 m, poté smotání na jednoduchý způsob 2 B hadic a vložení je do připraveného boxu.

II. úsek - přesun kolejnice v Kaiser boxu pomocí palice, proběhnutí tunelu s 20 kg kanystrem, táhnutí 80 kg figuríny na vzdálenost cca 100 m, 50 m běh a překonání 3 m bariéry.

III. úsek - postavení dvou nastavovacích žebříků, vyběhnutí se dvěma kanystry 2 x 20 kg do 2.NP, vytáhnutí závaží cca 30 kg pomocí lana, seběhnutí s kanystry a našroubování hubice na monitor.

IV. úsek - výběh do 16. patra výškové budovy.

Mistrovství se zúčastnilo dvanáct členů české hasičské reprezentace. Čeští hasiči potvrdili ziskem celkového počtu sedmi medailí v individuálních kategoriích, že dlouhodobě patří k absolutní evropské špičce. Do Severního Porýní – Vestfálska, přicestovalo celkem 131 borců – hasičů z celé Evropy, kteří soupeřili v náročných disciplínách TFA. Největším želízkem v evropském ohni byl rozhodně Lukáš Novák. Rolí favorita potvrdil a získal po páté za sebou titul Mistra Evropy v kategorii **mužů do 30 let** a zároveň i prvenství v absolutní pořadí!

V kategorii mužů M30 kraluje v evropském měřítku další český borec, a sice Pavel Kubín (HZS Královéhradeckého kraje), druhé místo získal Zdeněk Koutník (HZS hl.m. Prahy) a čtvrtou příčku obsadil Tomáš Zobaník (HZS Olomouckého kraje).

V kategorii mužů M35 čeští hasiči získali stříbro zásluhou Michala Přecechtěla (HZS Olomouckého kraje) a bronz vybojoval Jan Semerádt (HZS Libereckého kraje). Krásné páté místo patří Josefu Nečasovi (HZS Jihomoravského kraje).

Bronzová příčka patří českým hasičům také v **kategorii mužů M40** zásluhou Štěpána Karbana z HZS Královéhradeckého kraje.

Titul mistra Evropy získal pro české barvy v **kategorii mužů M45** stejně jako v loňském roce Josef Vlk (HZS Zlínského kraje).

Celkem 21 družstev usilovalo o kolektivní cenné kovy. Čeští hasiči sestavili celkem dva týmy a ty jen potvrdily českou hasičskou sportovní suverenitu! Čeští hasiči svou dravostí dokázali získat Evropský titul, a sice ve složení Zdeněk Koutník, Tomáš Zobaník, Michal Přecechtěl a Lukáš Novák. Navíc další český tým získal perfektní páté místo! O úspěchu českých hasičů svědčí fakt, že v absolutním pořadí (bez rozdílu věku) se umístili všichni naši borci do první čtvrtiny celkové výsledkové listiny.

Svaz duchodců

jednou poděkovat všem, kteří pomáhali při této akci. Ještě bych se chtěla zmínit o činnosti naší „Ohnišťanské dílničky“. Máme ji jednou za čtrnáct dní. Chodí 8-9 dětí. Pravidelně dávám fotky a krátký komentář na stránky Ohnišťan, kde máme odkaz na dílničku. Udělala jsem taky nástěnku v knihovně. V červnu máme poslední dílničku a začneme znovu v září. Přejí Všem příjemné prázdniny a dovolenou a doufám, že se všichni setkáme po prázdninách jak v dílničce tak při přípravě další výstavy.

Půl roku nám uběhlo jako voda a máme prázdniny. Já bych se chtěla pár řádky vrátit k čarodějnickému sletu. Zúčastnilo se asi 40 masek, což si myslím, že je docela úspěch. V hospůdce byly připraveny soutěže a diskotéka pro děti, které si odpoledne opravdu užily. Chtěla bych touto cestou ještě

Ivana Syřišťová

jako to dělá mnohý majetek soukromý, na který však také dojde.

Vše tam bylo jiné, když tam byl ještě funkční hřbitov. Ale ten byl zrušen už v roce 1867 a myslím, že od té doby nebyla už zdi věnována žádná pozornost, což je 145 let. Dnes už jsou v tomto prostoru pouze dva staré náhrobky, ale procházíme-li kolem a díváme se pozorně, vidíme ve zdi zazděné zbytky náhrobků a to na několika místech. Škoda, že i toto bude muset být odstraněno a zeď nahradí plot – na víc nejsou peníze. Na novou zeď by musela být milionová investice a to – bohužel – naše obec nemá.

Procházím tímto prostorem až k místu, které kdysi mělo také svou funkci. Zde se pálily „ostatky“ a na „popelčnický střed“ měl každý účastník bohoslužby na čele křížek z popela.

To by ještě mohli pamatovat ministranti, kteří v roce 1950 – za p.dr.Sedlaříka – tyto obřady sloužili.

Poznáte se?

L.Š.

Katalpa trubačovitá - Catalpa bignonioides

Milí Ohnišťáci, již asi 3 roky jsem se téměř při každé procházce po vesnici zastavil u dvou mně neznámých stromů, které rostou u místní základny SDH. Zjišťoval jsem, co je to za druh, odkud pochází, zda je jedovatý nebo naopak léčivý, k čemu se dá využít, kdo ho vysadil a kde k němu přišel. Již na první pohled je vidět, že se nejedná o český druh, o to více mě to zajímalo. V pátrání jsem moc úspěšný nebyl, až do letošního května, kdy jsem se zcela náhodou

ocitl u kolegy na chalupě a **Katalpa trubačovitá** byla objevena ☺. Takže teď pár zajímavostí. Jedná se o středně vysoký opadavý strom z jihovýchodu Spojených států - oblast států podél Mexického zálivu. U nás pěstována od 19. století především v parcích a velkých zahradách jako okrasný solitér. Na našem území byla poprvé vysazena na Sychrově v roce 1880. Katalpa je strom, který zaujme svými velkými listy, které jsou cca 25 cm dlouhé a 15–20 cm široké. Srdčité vejčitého tvaru, krátce zašpičatělé, světle zelené, na rubu světlejší. Zespodu jemně chlupaté s vyniklou střední žilkou. Aroma listů působí na většinu hmyzu silně odpudivě, čehož se s oblibou využívá a katalpy jsou sázeny u teras a pergol, aby odpuzovaly komáry a mouchy. Jsou velmi odolné k městským exhalacím, a proto se vysazují i v našich městech. Je vyžadováno menšího vzrůstu, většinou do 5 metrů a koruna se sestřihává zpravidla do kupole a zdobí tak parky a chodníky. Dále zaujme také nápadnými bílými

květy, které se objevují v červnu a v červenci v bohatých kuželovitých latách, které jsou 15–20 cm dlouhé. Poté květy nahradí zajímavé plody, kterými jsou úzce válcovité převislé hnědé tobolky připomínající dlouhá, až 40-ti cm „viržinka“. Obsahují velké množství drobných podlouhlých ochmýřených semen. Tyto tobolky i se semeny vytrvávají v koruně stromů přes celou zimu. V dalším roce je pak možné na stromech spatřit jak nové mladé, ještě nedozrálé, tak i staré tobolky se semeny. A nyní jedna otázka na závěr. Neví někdo z Vás, kdo a v kterém roce stromky vysadil?

Vondráček Tomáš

Ti jsou taky naši.

Kareš Stanislav.

Mezi prvními ohnišťanskými oběťmi 2.světové války je uváděn Stanislav Kareš. Je to už 74 let, co jeho život tragicky skončil a dost lidí dnes už o něm nic neví.

Pan Kareš se narodil dne 28.října 1914 v č.p. 102, což byl jeho domov. Byl to bratr paní Rodrové. V době plné napětí – na podzim v roce 1938 mu byl doručen rozkaz k mobilizaci. Bylo mu 24 let. Narukoval do severního pohraničí. Všude vládl sudetácký fanatismus a agresivita. Co vlastně způsobilo takové vyvrcholení, nebylo nikdy vysvětleno. V rotě, kde vykonával vojenskou službu byly 2/3 Němců. Zastřelil ho voják vlastní jednotky, Němec, dne 15. září 1938, který se nakonec také sám zastřelil. Tato 1. rota 2. cyklistického praporu byla pak ihned odvelena.

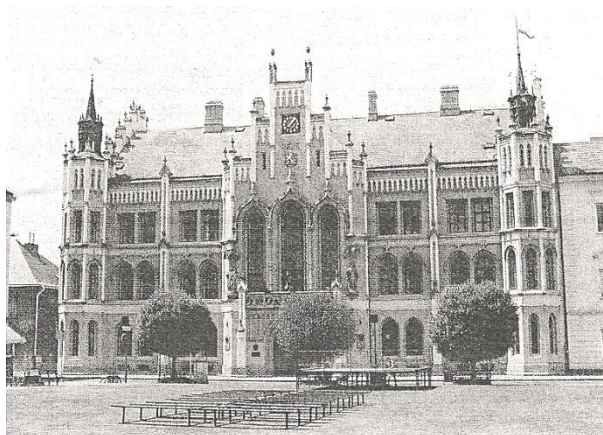
Pan Kareš byl přivezen domů, kde ho rodina Rodrova a celá obec s velkou lítostí a hrdostí

pohřbila na ohnišťanském hřbitově

L.Š..

Naši sousedé

Nový Bydžov.

Nový Bydžov je město starší než 700 let. Ale je ještě Starý Bydžov, a třebaže je to jen malá obec, je ještě o více než 200 let starší. Oba Bydžovy minula hlavní silnice. Je to poklidné město stranou hlavního ruchu. V historii to bývalo jinak. O královském městě je již zmínka v roce 1305, kdy Václav II. přenesl město ze starého místa na nové. Jenomže Jan Lucemburský měl později dluhy, které chtěl jeho pomocí vyrovnat. Prodal město Vartemberkům a z královského města bylo rázem poddanské. Vartemberkové sice v roce 1407 Bydžovu privilegií poskytli práva měst královských, ale to byla jen náplast na dávnou slávu. Teprve v 16. století se podařilo měšťanům z poddanství vykoupit a Bydžov se znovu stal královským věnným městem. Velkou zásluhu na tom měl rodák Marek Bydžovský z Florentina, rektor Karlovy univerzity, matematik, astronom, historik, kronikář a

děkan artistické fakulty. Když se v roce 1751 město stalo centrem nově vzniklého Bydžovského kraje, sahajícího od Krkonoše až k Poděbradům, zdálo se, že jeho hvězda září. Ale už v roce 1784 se sídlo přeneslo do Jičína, který byl příhodněji položen, byť aspoň název kraje zůstal stejný. Ještě v roce 1850 byl Nový Bydžov s 4.919 obyvateli největším městem kraje. Přesto byl ve stejném roce „degradován“ na město okresní. Po 110 letech, v roce 1960, skončila i tato sláva a zůstal jen střediskem okolních obcí. Uprostřed náměstí byl dokončen – po morové epidemii v roce 1715 – Mariánský morový sloup. Novogotickou radnici v rohu náměstí si nechali novobydžovští postavit v roce 1862-1865. Autorem je zámecký architekt z Chlumce nad Cidlinou Josef Míča a patří k nejlepším novogotickým stavbám u nás. Pražský sochař Barth ji pak uvnitř vyzdobil bustami Mistra Jana Husa a Jana Žižky z Trocnova a velkými pískovcovými sochami ve výklencích fasády - Karla IV. a Jiříka z Poděbrad. Po rekonstrukci před několika lety vypadá radnice opět jako na původních plánech.

Magazín Hospodářských novin

Co věděly naše babičky a co my jsme zapomněli.

Z knihy Heleny Vrábkové-Brejchové

Fenykl. Již staří Řekové a Římané znali vynikající léčebné účinky fenyklu, který byl užíván při léčbě poruch trávicího traktu, dýchacího ústrojí a zevně třeba i jako prostředek odpuzující parazitický hmyz. Čajová směs fenyklu, jitrocele a divizny udělá s vašimi zahleněnými průduškami opravdové divy. Máte nadýmání? Bolí vaše miminko bříško? Uvařte čaj z fenyklu s heřmánkem, na bříško přiložte nahřátý sáček s usušeným fenyklem, heřmánkem a mateřídouškou. Klidná noc vám bude odměnou!

Trnka. Trnka obecná je dozajista předchůdkyně dnešních švestek. Dřív se z přezrálých plodů, trochu i namrzlých, vyráběla povidla, ale musela se hodně sladit. Co mnoho lidí neví, je, že právě z trnek se dá vyrobit velmi dobré červené víno, navíc, náramně rudé barvy.

Svatební zvony znějí

Pro ty čtenáře, kteří nemají internet.

Pokud se chystáte jim poslouchat, tak Vám chci sdělit, co je pro tuto chvíli letos nového.

Nevěsty dávají pořád přednost šatům bílým nebo v barvě slonové kosti, ale objevují se i modely barevné, na příklad červené. Módní jsou na sukních cípy a rozevlátost. V účesech teď letí ležérnost, spuštěné vlny a tmavým typům nevěst stále sluší drdoly. Ženichové si často berou obleky bílé a nebo v barvě ladicí se šaty nevěsty. – A jaké prsteny si snoubenci vyměňují? Doby, kdy zlato bývalo levnější jsou pryč, a tak přišly do módy prsteny titanové. Pro novomanžele se přistavují rollsroysy, vybavené šampaňským.

Jak tak píší tyto řádky defilují mi před očima stovky a stovky snoubenců, které kolem mne prošly v mém dřívějším zaměstnání! To bylo krásných nevěst a ženichů! A těch různých událostí, které se přitom v obřadní síni staly! Mohu trochu zavzpomínat? Byli jsme tam výborný tým – pan varhaník Šotek, fotograf a další lidé, kteří se snažili udělat ze svatebního dne den nezapomenutelný! Mnohdy jsme byli napjati, aby vše dobře dopadlo a jindy usmátí různými událostmi, které se přitom staly. – Měla jsem tam ženicha, který se ženil už po páté! Vždycky přišel a už se hlásil jako „starý známý“ a už na dálku na mne volal : „Paní, už jsem tady zas. Mě se u Vás líbí.“ – Dost často docházelo těsně před obřadem k dohadům o příjmení ženicha, které měla nevěsta přijmout. Jednou se o tom dohadovali rodiče snoubenců v salonku celou hodinu! Matka nevěsty plakala a prosila, ať ženich Julince vyhoví! Nevyhověl! Svatba byla jako pohřeb a do roka byli rozvedeni! – Další nevěsta se nechtěla jmenovat po ženichovi, protože se jí jeho příjmení nelíbilo. A dohadovali se dlouze, až mi došla trpělivost a zeptala jsem se jich, jak chtějí řešit problémy, které přijdou, nedohodnou-li se ani na jménu. Oba zpozorněli, nevěsta sundala závoj a pravila: „Máte pravdu, jdeme domů!“ – A další velká svatba, všichni byli hluční, a když se konečně uklidnili a usedli, tak do nastalého ticha zaburácel našťavaný hlas nevěsty: „ Stojíš mi na závoji, ty vole“. Další příhoda – ženich posilněn alkoholem – v obřadní síni usnul, a když měl říci ono osudové „ano“ museli jsme ho vzbudit! – Při jedné velké svatbě se mi pořád něco nezdálo, všichni byli neklidní a jakoby rozčilení. Konečně jsem je usadila, odešla, a když jsem se druhými dveřmi vrátila, zjistila jsem, že si svatebčané různě přesedali, nevěsta byla úplně rudá, ženich úplně bílý. Pořád jsem nechápala, co se za tu chvíli mé nepřítomnosti stalo. Rozpačitě jsem se usmívala a čekala jsem, co se z toho vyklube. Pan varhaník mi pomohl když do tklivé písně o lásce přidal několik tónů a já slyšela melodii známé hospodské písničky „Padla facka, padla na sále“ a už mi bylo vše jasné! Opět rodinná válka!

Raději toho vzpomínání nechám, vynořují se mi další a další příhody, které by Vás – čtenáře – mohly otrávit!

L.straufova@seznam.cz

Námět na dovolenouBlaník .

Asi 10 km od města Vlašimi, vyčnívají dva vrchy nad českou pahorkatinu. Ten nejvyšší – 638 m – je pověstný Blaník. Ten druhý je malý Blaník – 576 m - Stále živou legendu o blanických rytířích vedených sv. Václavem zná i dnes téměř každý. Prý vznikla v 15. století jako vyprávění o zázračném vítězství u vesnice Býkovce nad nepřátelským vojskem.

Vše se tady točí kolem spících blanických rytířů, kteří vyjedou zachránit naši zem, až bude nejhůře. Kromě rytířů, kteří zůstávají v oblasti nadpřirozena, zde najdeme viditelné zbytky skutečného keltského hradiště z 6.-5. století před n.l..

Výstup na samotný vrch vede krásným lesem trochu kamenitou cestou. Téměř na začátku cesty nás pozdraví v nadměrné velikosti kamenná hlava rytíře a za pár metrů se každý může rozhodnout, zda bude pokračovat 300 m dlouhým strmým výstupem nebo zvolí pohodlnou, ale o 800 m delší trasu. Ta má své nesporné výhody v tom, že neminete důležitou Veřejovou skálu, což je tajemný vstup do podzemí, kde prý spí blaničtí rytíři.

Pokud má návštěvník štěstí a jde po značce k vrcholu sám, zmocní se ho neodbytný pocit, že slyší dusot koňských kopyt, zrychlený dech rytířů jedoucích na bujných ořích, nebo si vybaví hezkou řádku pověstí, někdy až sci-fi úvah, které se vážou k Blaníku. Jedni hovoří o jakési mimozemské základně, druzí mají zase důkazy o podivném toku času, kdy se někdo na Blaníku ztratil na 18 let, ač byl přesvědčen, že to byly pouhé 2 dny, nebo o dívce, která dostala darem od rytířů prsten, který ji zachránil před vypočítavým nápadníkem.

Možná by bylo dobré připomenout, že základní kámen Národního divadla pochází právě z Blaníku, že o jeho povědomí se zasloužil spisovatel Alois Jirásek ve Starých pověstech českých. Že je zakomponován i v Mé vlasti Bedřicha Smetany a namaloval ho Julius Mařák i Mikoláš Aleš.

Kůň kope dozadu, ale ne vždycky!

Autorka článku Stanislava Koblihová sepsala příběhy z veterinární ordinace manželů – veterinářů – Tat'ány a Zdeňka Šimových z Kojetína na Písecku. Zdají se mi tak zajímavé, že Vám je upravené a v několika dílech, převyprávím.

Koně kopou i do strany.

Mezi pacienty má zvěrolékař z Kojetína také hodně koní. „Při práci musí být člověk opatrný, protože koně jsou nevyzpytatelní. Jsou jako lidé, především v tom, že každý je má nebo nemá rád. Jeden nechce, aby se mu sahalo na uši, druhý na zadek a podobně. Jednou se mi stalo, že jsem jel ke koni a měl jsem mu zašít natrženou kůži na zadku. On mě ale kopl takovým způsobem, že mě vezla záchranka do nemocnice. Jen jsem se mu koukl na zadní nohu a on kopl a přirazil mi hlavu na železné zábradlí. Měl jsem otřes mozku a nejvíc mě mrzel vyražený zub.“ Nevypočitatelnému chování koní se nevyhnu ani jejich majitelé. „Jednou jsem očkoval koně v boxu a jeho majitelka stála před ním. Kůň najednou vystartoval dopředu, skočil na ni a narazil ji na kamenný žlab. Majitelka se sesunula k zemi a co teď? Neděle večer! Tak jsem ji naložil do auta a vezl ji na pohotovost. Říkal jsem si, jestli jsem udělal dobře, protože jsem opravdu nevěděl, co se jí stalo. Slyšel jsem jen, jak to v ní zakřupalo. Nebyla schopná se postavit. Říkal jsem si, co když mi v autě zemře. Ale dopadlo to naštěstí dobře a do týdne to rozchodila a u koní zůstala. Dokonce neměla ani žádnou zlomeninu.“

Pozor na zadek.

„Nejdůležitější je u koní pořád koukat na zadek, protože kůň většinou vyhodí oběma nohama náraz, ale nejdřív se musí jakoby zhoupnout a to je vidět, jak se nadlehčí. Ale, jsou i koně, kteří uhodí i jednou nohou. Jak se říká, že koně kopou jen dozadu a kráva do strany, tak to také není tak jednoznačné! Zavola mi kamarád, který chová koně, abych mu sáhl ještě do Amanty, která měla mít hříbě. A já měl jet hrát ještě volejbalový turnaj. Byla to taková hodná kobyla, veliká, šesti metráková, ale byla zvyklá vždycky na to, že ji vyšetřuji v boxu. Tentokrát to bylo na pastvě a byl líný ji zavést do boxu. Tak jsem ji nejdřív opatrně poplácal a došel k jejímu zadku a najednou to vzala zboku a švihla mě holení přes obě stehna a na žádný turnaj jsem nejel.“

Hříběcí dvojčata.

Protože veterinář provádí také inseminaci, nemůže zapomenout na první případ, kdy se kobyle narodila dvojčata. „Dvojčata jsou u koní rarita, ale hlavně je to špatně. Majitel chce, aby bylo hříbě stoprocentně bezvadné. U dvojčat se ale často stává, že je jedno špatné a pak stejně nepřežije, ale druhému to, o co se muselo podělit, chybí. Ale, tentokrát u prvních dvojčat to byla rarita, Obě hříbata byla perfektní – kobyłka i hřebeček!“

L.Š.

Poznají se pasažéři pana Piši?

Pan Piša a jeho „oří“ jsou jasní! Chlapec po levé ruce pana Piši zůstal neurčen. Ale velké překvapení nastalo, když mi Vašík Müllerů, který je po pravé ruce pana Piši, řekl – trochu udiveně a s jemnou výčitkou: „Ale za mnou ten kluk, to je přeci Váš Michal!“ Nejdřív jsem se moc styděla, že jsem nepoznala své vlastní dítě, ale pak jsme se tomu upřímně zasmáli! Ta fotka je pro mne naprosto neznámá – nikdy jsem jí neviděla!

L.Š.

Čištění požární nádrže

Na pondělí 25.6. svolal Sbor dobrovolných hasičů brigádu na vyčištění požární nádrže. Kromě hasičů se zúčastnilo také hodně dětí a mladých. Všichni si přinesli své nářadí a velice dobře se zhostili svých úkolů. Ani ne za dvě hodinky bylo hotovo a začalo se napouštět. Na víkend se plánují tropická vedra, takže koupání už začalo.

Co nám zbylo po levandulích?

V tomto týdnu se v naší obci stala nemilá událost. U požární nádrže před sochou sv. Jana Nepomuckého byly odcizeny dva keřky nádherně rozkvetlých levandulí. Je to smutné, naše obec se snaží o to, aby okolí obce i obec samotná vypadaly co možná nejlépe, ale jak je vidět, většinou se to nevyplatí. Příkladem jsou ukradené levandule. Doufáme, že se již tento incident nebude v dohledné době opakovat, i když v dnešní době je snad možné úplně všechno.

Martin Košvanec ml.

Dětský den

V pátek 29.6.2012 proběhl na hřišti dětský den. Bavily se nejenom děti, spokojeni byli i tatínkové. Zde je několik záběrů.

Kamenný krucifix před domem číslo popisné 103.

O stavbě kamenného kříže v tehdejších Nových Ohnišťanech je zápis v „Kronice obce Ohnišťany, založené Josefem Hanušem, učitelem, rolníkem, za války starostou obce.“

První zmínka je na stránce číslo 10:

Citace zápisu:

Novousedlíci v Nových Ohnišťanech nábožensky založení v roce 1801 postavili v návsi kamenný křížek“.

Na dalších stránkách jsou různé další připomínky. Na příklad, že peníze byly na stavbu sebrány mezi obyvateli Ohnišťan, a že každý přispěl podle svých finančních možností.

V knize o popisných číslech pan Josef Hanuš napsal, že byl kříž po 100 letech obnoven a znovu vysvěcen. Tím byl dán základ k tradiční pouti, na kterou se zvalo střelbou z hmoždířů vždy v její předvečer.

Po dalších 100 letech, to je asi v roce 1990, byl kříž zasažen padající větví ulomenou z vedle stojícího stromu a část ho byla uražena. V roce 1997 byl svépomocně opraven.

V roce 2011 byla celá socha téměř rozpadlá a hrozila zřícením. Aby se předešlo nebezpečí úrazu, musela být odklizená.

L.Š.

Tato informační tabulka se v naší obci teprve objeví – až se po své rekonstrukci socha vrátí na své místo. Na obnovu této sochy byl naší obci dán příspěvek Evropským zemědělským fondem pro rozvoj venkova :

Evropa investuje do venkovských oblastí.

Jsme za to velice vděční, protože obce s tak nízkým rozpočtem, jako je ta naše , by se musely jen bezmocně dívat, jak takovéto kulturní památky mizí.

L.Š.